

Jeg har tilladt mig at fremsætte min Mening om Loven; jeg skal ikke trætte det ærede Thing med at gaae videre i dens Drøftelse. Jeg troer, at den i ethvert Tilfælde vil blive antaget, som den nu foreligger, og jeg veed ogsaa, at den især efter det kongelige Reskript af 1ste December s. A. for enhver Selveier vil være et sandt Fremskridt, og af denne Grund, men ogsaa ene og alene af denne Grund, er det, at jeg, trods de Ulemper, jeg har tilladt mig at paapege, vil stemme for den; thi jeg troer, at man for Selveierens Skyld ikke skal vise den fra sig, og naar man ikke skal det, skal man heller ikke stemme imod den. Det er derfor, jeg har stemt imod det Ændringsforslag, som de 2 ærede Medlemmer have fremsat, fordi jeg frygtede for, at man ved at antage dette Ændringsforslag vilde bringe det dertil, at Loven ikke blev antagen med denne Forandring i det andet Thing, og at man saaledes vilde skyde den ud i en ubestemmelig Fremtid. Jeg stemmer dog kun for Loven i det Haab, at Erfaringen snart vil vise, at det vil være rigtigere, og at det kan skee uden Ulempe, ligesom at henføre Jagtretten til Brugsretten, og at denne Lov da vil blive afløst af en anden og fuldkommere Lov.

Stampe: Jeg troer ikke at kunne forsvare for mig selv at stemme mod denne Lov, og derfor agter jeg, skjøndt modstræbende, at stemme for den. Jeg agter at stemme for den, skjøndt det Ændringsforslag, som jeg tilligemed min høitærede Nabo (Treschow) har stillet, ikke har vundet det høitærede Things Bifald. Jeg agter at stemme for denne Lov, som skal ordne en Sag, der i en Række Aar har givet Anledning til saa megen Discussion, saa mange Bitterheder, saa mange Rivninger. Jeg stemmer for denne Lov, fordi jeg elsker Ro og Fred, om end denne Ro og Fred ogsaa skal kjøbes med Opoffrelse; jeg stemmer for denne Lov med eet Ord, — hvilket jeg vil udtale er min oprigtige Mening —, fordi den skal ordne den Sag, som er bleven brugt til at sætte Splid mellem Godseier og Bønder.

Orsted: Uagtet jeg ugerne vilde have fremtraadt i nærværende Sag, kan jeg dog ikke undlade at gjøre et Par Bemærkninger i An-

ledning af hvad en æret Taler nylig yttrede om, at det var et urigtigt Princip, som de Lovkyndige havde antaget, at Jagtretten knyttede sig til Eiendommen, og at den derimod skulde være grundet paa Brugsretten. Det forekommer mig, at det lader sig meget let gjendrive. Brugeren har jo sin Brugsret fra Eieren; dersom der var overdraget ham en saa udstrakt Brugsret, at den indbefattede Jagtret, tilkommer den ham, men har Eieren overdraget ham Brugsret under den nærmere Bestemmelse, at han ikke maa udøve Jagtret, har han aldeles ingen lovlig Adkomst til Jagten, og det er netop Tilfældet hos os; Eieren kan forbeholde sig Jagtretten ved en udtryffeligg Bestemmelse, men han maa antages at have forbeholdt sig den, naar det engang er Lov, at Forpagteren, Fæsteren eller andre blotte Brugere ikke have Jagtret, saaledes som det er her, og som det ogsaa er Tilfældet i andre Lande, og der ikke er truffet overordentlig Overenskomst angaaende en Ændring i den almindelige Lov. Brugeren har jo da ingen Adkomst her til Jagten. Derimod er jeg fuldkommen enig med den ærede Taler i, at der er en Inconsequent i, at man vil, medens man paa den ene Side ikke vil erkjende Brugeren for at have Jagtret eller have Ret til Afløsning, tilstaae den til den Eiendomsmand, der har erhvervet Eiendommen under den udtryffeligg Betingelse, at han ingen Jagtret skulde have. Jeg har under Sagens tidligere Behandling udførligt omtalt, hvorledes der netop i de historiske Forhold er saare vigtige yderligere Grunde imod at betage den Bedkommende den saaledes forbeholdte Ret, og at den foreslaaede Erstatning slet ingen Erstatning er. Det er med Hensyn dertil og ogsaa med Hensyn til den skulte Jagtret, der nu er tilstaaet Brugerne ved § 14 i Lovudkastet, som det er kommet fra det andet Thing, at jeg stemmer mod Loven.

Solberg: Naar jeg reiser mig for at tale, er det denne Gang ikke for at fortsætte en Debat, som allerede har været længe nok, men det er blot for at aflægge min Taksigelse til det ærede Medlem fra Fjalster (Stampe), som har vist den Selsøfnagtelse, at han, uagtet hans Ændringsforslag ikke gik igjennem, dog ikke vil stemme imod Loven. Han har